

(๓๑)

คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

๕๐
๙
๒๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ ๓๒๒๔/๒๕๖๑

ศาลฎีกา

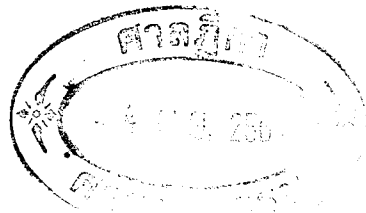
วันที่ ๔ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๑

ความอาญา

ระหว่าง	{	พนักงานอัยการคดีศาลแขวงชลบุรี	โจทก์
		นายจักรพันธ์ ตรวจนอก	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติจราจรทางบก ความผิดต่อพระราชบัญญัติ
ทางหลวง ความผิดต่อพระราชบัญญัติรถยนต์

จำเลย	ฎีกาคัดค้าน	คำพิพากษา
ศาลอุทธรณ์ภาค ๒	ลงวันที่ ๒๘ เดือน เมษายน	พุทธศักราช ๒๕๖๐
ศาลฎีกา	รับวันที่ ๓๐ เดือน มกราคม	พุทธศักราช ๒๕๖๑

สำเนาถูกต้อง

- ๒ -

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๙ เวลาใกล้ค่ำก่อนเที่ยง
จำเลยกับพวกพร้อมกันปิดกั้นทางหลวงพิเศษหมายเลข ๗ ระหว่างกิโลเมตรที่ ๐ - ๐.๕
โดยใช้คนและรถยนต์ อันเป็นการกระทำด้วยประการใด ๆ บนทางหลวงในลักษณะที่อาจ
เกิดอันตรายหรือเสียหายแก่ยานพาหนะหรือบุคคล แล้วจำเลยซึ่งได้รับใบอนุญาตขับขี่
ขับรถยนต์หมายเลขทะเบียน ๔ กจ ๘๐๓๕ กรุงเทพมหานคร แข่งกับรถยนต์คันอื่นรวม
๑๒๐ คัน บนทางหลวงโดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัย และความเดือดร้อนของผู้อื่น และ
โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงาน เจ้าพนักงานจับจำเลยได้พร้อมมีรถยนต์
ดังกล่าวเป็นของกลาง เหตุเกิดที่ตำบลหนองข้างคอก อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี
ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๓ (๘), ๑๓๔, ๑๖๐
วรรคสาม, ๑๖๐ ทวิ พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔, ๖, ๓๙, ๗๒
พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๒, ๖๔ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา
๓๓, ๘๓, ๙๑ ริบของกลาง และขอให้ศาลสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่

จำเลยให้การรับสารภาพ

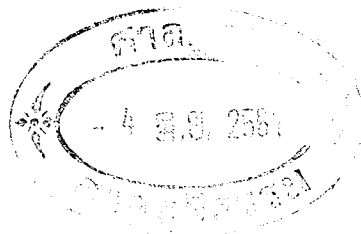
ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติ

๕๘๐
๓

จรรยาทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๓ (๘), ๑๓๔ วรรคหนึ่ง, ๑๖๐ วรรคสาม,
๑๖๐ ทวิ พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๙, ๗๒ เป็นความผิดหลาย
กรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑
ฐานขับรถโดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยของผู้อื่น กับฐานแข่งรถในทางโดยไม่ได้รับอนุญาต
เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท แต่ละบทมีโทษเท่ากัน ให้ลงโทษฐานแข่งรถ
ในทางโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท ฐานร่วมกันปิดกั้น
ทางหลวง จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท รวมจำคุก ๔ เดือน และปรับ
๒๐,๐๐๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ
ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๒ เดือน และปรับ
๑๐,๐๐๐ บาท ให้ออกรอลงโทษจำคุกไว้มีกำหนด ๑ ปี ให้จำเลยไปรายงานตัวต่อ
พนักงานคุมประพฤติ ๓ เดือน ต่อครั้ง และให้ทำงานบริการสังคมมีกำหนด ๑๒ ชั่วโมง
ภายในเวลา ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการ
ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ ให้พักใช้ใบอนุญาตขับขี่มีกำหนด ๖ เดือน
ริบรายนต์ของกลาง

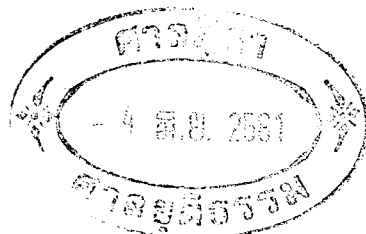

โจทก์อุทธรณ์ โดยอธิบดีอัยการ สำนักงานคดีศาลสูงภาค ๒ ซึ่งอัยการสูงสุด
ได้มอบหมายรับรองให้อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง

ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ พิพากษาแก้เป็นว่า ไม่ลงโทษปรับ และไม่รอกการลงโทษ
ให้ลงโทษกักขังจำเลย ๒ เดือน แทนโทษจำคุกตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๓
ให้ยกเลิกการคุมประพฤติของจำเลย นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

จำเลยฎีกา

ศาลฎีกาตรวจสอบสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ที่จำเลยฎีกาขอให้รอกการลงโทษ
จำคุกหรือลงโทษสถานเบา นั้น เห็นว่า ลักษณะการกระทำความผิดของจำเลยเป็นการกระทำ
โดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของบุคคลอื่น ทั้งยังก่อให้เกิดความเดือดร้อน
รำคาญแก่ประชาชนผู้อยู่ในละแวกใกล้เคียงและส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม
นับว่าเป็นการกระทำที่ไม่เคารพยำเกรงต่อกฎหมายบ้านเมือง พฤติการณ์แห่งคดีจึงเป็น
เรื่องร้ายแรง เพื่อให้เช็ดหลาบและมีให้เป็นเยี่ยงอย่างแก่บุคคลทั่วไป จึงไม่สมควรรอกการลงโทษ
จำคุกให้แก่จำเลย ทั้งศาลอุทธรณ์ภาค ๒ ใช้ดุลพินิจเปลี่ยนโทษจำคุกเป็นกักขังแทน

○ (๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

40608

- ๕ -

ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๓ นั้น ก็เหมาะสมแก่รูปคดีแล้ว ไม่มีเหตุที่ศาลฎีกา
จะแก้ไขเปลี่ยนแปลง ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน

นายพีรศักดิ์ ไขกาสี

นายเสรี เพศประเสริฐ

นายปรัชญา โกไศยกานนท์

